

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1563 usque ad annum 1566

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118626

§. 7. Decretum de finiendo, & confirmando Concilio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67192](#)

„nodus Beatissimum Romanum Pon- Sæcul XVI.
A.C 1563.
 „tificem curaturum, ut vel evocatis,
 „ex illis præsertim Provinciis, unde
 „difficultas orta fuerit, iis, quos eidem
 „negotio tractando viderit expedire,
 „vel etiam Concilii Generalis celebra-
 „tione, si necessarium judicaverit, vel
 „commodiore quacunque ratione ei vi-
 „sum fuerit, provinciarum necessitati-
 „bus pro Dei gloria, & Ecclesiæ tran-
 „quillitate consulatur.

§. VII.

Decretum de finiendo, & confirman- do Concilio.

Hisce igitur Decretis in Sessione per-
 lectis, atque approbatis, ex com-
 muni omnium Patrum consensu ea quo-
 que statuta, quæ circa dogma, & mo-
 res sub Paulo III. & Julio III. condita,
 ac promulgata fuerant, recitabantur.
 His peractis Prælatus ille, quem Sy-
 nodus sibi a secretis esse voluit, in me-
 dio confessus stans hæc verba pronun-
 tiabat: „Illustrissimi Domini, Reve-
 „rendissinique Patres: Placetne vobis,
 „ut ad laudem Dei omnipotentis huic
 „sacræ Oecumenicæ Synodo finis im-
 „ponatur? & omnium, & singulorum,
 „quæ tam sub felicis recordationis
 „Paulo tertio, & julio tertio. quam
 „sub sanctissimo Domino nostro Pio IV.
 „Roma-

Sæcul. XVI., Romanis Pontificibus in ea decreta,
A C. 1563. „& definita sunt, confirmatio nomine
„sanctæ hujus Synodi per Apostolicæ
„Sedis Legatos, & Præsidentes a Bea-
„tissimo Romano Pontifice petatur?
Responderunt: *Placet.*

Postea Illustrissimus, ac Reverendissimus Cardinalis Moronus Legatus primus, ac Synodi Præses, toti sacro Concilio bene precatus ajebat: *Post gratias Deo attas, Reverendissimi Patres, ite in pace.* Hi responderunt: *Amen.* Tum vero potissimi ob lætitiae cumulum in lacrimas effundebantur, gaudentes, quod tandem adimpta essent eorum desideria, quinimo illi etiam, qui aut languore, aut quadam indignatione adhuc concitati credebantur, nihilominus cum ingenti lætitia in mutuos amplexus ruebant, ac sibi invicem gratulabantur, quod operi jam ante octodecim annos inchoato, ac per tot labores, & difficultates continuato postremam manum admoverint: unde omni ex parte festivæ resonabant acclamations in hoc pariter imitantes veterum Conciliorum consuetudinem: ut vero suus ubique servaretur ordo, atque omnis vocum confusio declinaretur, ipsem Lotharingius Cardinalis harum acclamationum formam concinabat, easque alta voce pronuntiabat,

quod

quem tamen quidam malevoli aut levi-Sæcul. XVI.
tatis, aut fastus arguebant, perinde A. C. 1563.
ac si hoc potius cuiusdam Diaconi, Se-
cretarii, aut Promotoris, non autem
insignis Archiepiscopi, ac Cardinalis
munus fuisset: nec tamen id a Cardi-
nale factum fuisse, exemplo caret, quip-
pe in octavo Concilio Generali in gra-
tiarum actionem pro felici successu ipse-
met Præses, non autem quidam Can-
tor Hymnum Ambrofianum intonabat:
nunc vero percipiamus hasce acclama-
tiones, prout in Concilii actis factæ le-
guntur.

§. VIII.

Acclamationes a Lotharingio Cardi- nale pronuntiatæ, & responso- nes Patrum.

Incœpit Cardinalis a Lotharingia: Bea-
tissimo Pio Papæ, & Domino nostro,
Sanctæ, & universalis Ecclesiæ Pontifici,
multi anni, & æterna memoria.

Responso Patrum.

Domine Deus, Sanctissimum Pa-
trem diutissime Ecclesiæ tuæ conserva:
Multos annos.

Card. Beatissimorum summorum
Pontificum animabus, Pauli tertii, &
Julii tertii, quorum auctoritate hoc fa-
cram Generale Concilium inchoatum

Hist. Eccles. Tom. XLVII. M est,